

సంస్కరణ

సంస్కర్త, సామాన్యుడూ ఎదురు పడ్డారు పెద్ద బజారులో. సంస్కర్త సామాన్యుడి భుజం మీద చేయివేసి, " ఏమోయ్, ఇంత పాడైపోయావేం?" అని అడిగాడు

సామాన్యుడు అనుమానం వేసి తన వంక తనే చూసుకున్నాడు కాసేపు. జేబు దగ్గర చిరిగిన షర్టు బిళ్ళగోచీ పంచె, పైని తుండుగుడ్డు, కొంచెం చెరిగిన క్రాపూ జేబులో పావలా డబ్బులు, తనేమీ మారలేదే? సామాన్యుడు తలెత్తి సంస్కర్తలోకి చూసి, "నేనేం పాడైపోయానండీ? మామూలుగానే ఉన్నాను" అన్నాడు.

సంస్కర్త మోకాళ్ళ వరకూ వేళ్ళాడే ఖద్దరులాల్నీ, జీరాడే గ్లాస్కో పంచె, పైకి దువ్విస అమెరికన్ క్రాప్, గోవాడ పై పంచె, కొల్టాపూర్ స్లిప్పర్లు తొడుక్కొని, సామాన్యుణ్ణి చలవ సులోచనాల్లో గుండా తీవ్రంగా చూసి. "నువ్వంటే నువ్వేకాదోయ్, అసలు సంఘమే పాడైపోయింది." అన్నాడు ఆదుర్దగా.

సామాన్యుడు తలగోక్కుని, "గావును, ఎవ్వరితోనూ చెప్పకుండా అట్లా చెడిపోడం ఏమిటండీ," అన్నాడు సీరియస్గా.

సంస్కర్త సులోచనాలు పై పంచెతో తుడుస్తూ, "సంఘం అనేక విధాల పాడైపోతోంది. తెలుసా?" అన్నాడు మరీ ఆదుర్దగా.

సామాన్యుడు తాపీగా ఒక తాజ్ మహల్ బీడి వెలిగించి, "పోతే పోనీండి, మనకెందుకూ మధ్య" అన్నాడు పరాకూగా.

సంస్కర్త కోపంగా చూశాడు సామాన్యుణ్ణి. తర్వాత సులోచనాలు తగిలించుకొని, "మనకి కాకపోతే, ఇంకెవ్వరికి పడ్తుందోయ్, చూడు. సంఘంలో హరిజనులు అణగారిపోతున్నారు."

"నిజమే మరి" అన్నాడు సామాన్యుడు.

"వాళ్ళకి దేవాలయ ప్రవేశం ఇప్పించాలి మనం" అన్నాడు సంస్కర్త.

సామాన్యుడికి అనుమానం వేసింది. మాలవాళ్ళు అణగారిపోతుంటే చదువు చెప్పించాలి, అన్నం పెట్టించాలిగాని, దేవాలయ ప్రవేశం ఏమిటి వాళ్ళని మోసం చెయ్యటం కాకపోతే? సామాన్యుడు సంస్కర్తని ఎగాదిగా చూసి "వాళ్ళకి దేవాలయ ప్రవేశం ఎందుకండీ? ఉన్న మతిపోవడానికా?" అని అడిగాడు.

దాంతో సంస్కర్త సామాన్యుణ్ణి రోడ్డుపక్క అరుగుమీద కూర్చోబెట్టి, “వాళ్ళకి దేవుణ్ణి దర్శించే హక్కు ఇప్పించాలయ్యా” అన్నాడుకోపంగా.

సామాన్యుడికి ఇంకా అనుమానం వేసి, “దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తే సరిపోతుందంటారా? ఇప్పటికి పాతకేళ్ళ బట్టి నేను దేవుడిని ప్రార్థిస్తూనే వున్నాను. ఏమీ ఊడిపడలేదు నాకు. వాళ్ళకే మాత్రం...” అని ఇంకేదో చెప్పబోతో ఉంటే, సంస్కర్త సామాన్యుడిని ఆపి, ఆ సమస్య తప్పించేసి, “అది పోనీవయ్యా, నీ కన్నీ సందేహాలే. ఇటు చూడు, సంఘంలో స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం లేక అల్లాడి పోతోంది” అన్నాడు.

సామాన్యుడు ఆలోచించాడు, “నిజమేననుకోండి. మా ఆవిడ ‘చదువుకోవే’ అని మొత్తుకున్నా చదవడం లేదండి. ఏం చేయ్యను?” అని అడిగాడు సంస్కర్తని.

సంస్కర్త సామాన్యుడిని కొంచెం చురచురచూసి, “మీ ఆవిడ సంగతీ, మా ఆవిడ సంగతీలోయే మనం మాట్లాడేదీ” అన్నాడు.

సామాన్యుడు కాస్త తగ్గి “మా ఆవిణ్ణి, మీ ఆవిణ్ణి మినహాయించా మీరు మాట్లాడుతోంది? క్షమించండి.” అన్నాడు.

సంస్కర్త మళ్ళీ మాట తప్పించి, “నీకు బొత్తిగా సంస్కరణ అంటే ఏమిటో తెలియడంలేదోయ్” అన్నాడు విగ్గుగా.

“నాకెట్లా తెలుస్తుందండి. సామాన్యుడిని” అన్నాడు సామాన్యుడు నమ్రతగా.

సంస్కర్త ఎందుకో జేబులు తడవుకొని, “ఒక బీడీ ఉంటే ఇవ్వవోయ్,” అని అడిగాడు సామాన్యుడిని.

సామాన్యుడు బీడీ, నిప్పెట్లా రెండూ ఇచ్చి, “అయితే మహాశయా, సంఘం అంతా పాడైపోయిందంటారా?” అని అడిగాడు భయం భయంగా.

“మెల్లగా అంటావేమిటి” అన్నాడు సంస్కర్త బీడీ వెలిగిస్తూ.

“అయితే ఎట్లా?”

“సంస్కరణ చెయ్యాలి.”

“అంటే?”

“మళ్ళీ మొదటికొచ్చేవోయ్. మొదట హరిజన సమస్య, ఆ తర్వాత స్త్రీ జనోద్ధరణ, ఆ తర్వాత....

“ఇంతకీ సామాన్యులు బతకే ఉపాయం, దరిద్రం ఒదిలే మార్గం అవేమీ మన సంస్కరణ ప్రణాళికలో ఉండవా యేమండి?” అన్నాడు సామాన్యుడు మామూలుగా.

“అవన్నీ పాశ్చాత్యవాసన వల్ల వచ్చిన పాడు మనస్తత్వమోయ్, ఒకడి దరిద్రం ఒదిలించేందుకు మన మెవరిమోయ్, అదంతా స్పృష్టి విలాసం. భగవదేచ్చ!” అన్నాడు సంస్కర్త గుడ్లు తేలేసి.

సామాన్యుడు ఈ వివరం నిజమని నమ్మలేక, కాని పెద్దమనిషిని వ్యతిరేకించలేక, “పోనీ హరిజనోద్ధరణ, భగవదేచ్ఛకి ఒదిలి, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యం విధికి వొదిలితే చిక్కు వాదులుతుంది కదండీ?” అన్నాడు.

సంస్కర్త సామాన్యుడిని ఎందుకోగాని మింగేద్దామా అన్నట్టుచూసి “నీవు ఇట్టా అడ్డదిడ్డంగా మాట్లాడ కూడదోయ్, తెలిసీ, తెలియకా” అన్నాడు.

సామాన్యుడికి ఈ మందలింపు అర్థం కాలేదు. “తను మాట్లాడే గూడదా?”

“యూమండి. నేనసలు మాట్లాడే గూడదంటారేమిటి? అందుకన్నా నాకు స్వేచ్ఛలేదూ?” అని అడిగాడు కాస్త చికాకుగా.

సంస్కర్త జేబులోంచి ఓ కాయితం తీసి నువ్వు పెద్దల్ని ఇట్లా ప్రశ్నించకూడదు. ఇదిగో నువ్వుకూడా మా సంఘసంస్కరణోద్యమ సంఘంలో చేరు. చందా పావలా మాత్రమే” అన్నాడు.

సామాన్యుడు, ఏడ్చినట్టుంది వ్యాపారం అని మనసులో అనుకొని, పావలా బిళ్ళ జేబులోంచి తీసి సంస్కర్త చేతిలోపెట్టి. “చేర్చుకోండి నన్నూ ఓ సభ్యుడిగా-” అన్నాడు గత్యంతరం లేక.

సంస్కర్త సంతోషంగా పావలా జేబులోకి నెట్టి, సామాన్యుడికి ఓ రశీదు పుస్తకం చూపించి, “నువ్వు ఇక సంస్కర్తవోయ్. ఈ పుస్తకం తీసుకొని ఇంకా మెంబర్లని చేర్చించు. మన ఆశయాలు చెప్పి.” అన్నాడు వెళ్లటానికి సిద్ధపడి.

కాని సామాన్యుడు పుస్తకం తీసుకోకుండా, “ఎబ్బే! నాకు చాలా వేరే పన్నున్నయిలెండి.” అని మర్యాదగా నిరాకరించి వెళ్లిపోయాడు. అక్కడి నుండి సంస్కర్త “వీళ్లకేం తెలుసు సంస్కరణ అంటే” అనుకుంటూ, కాళికాంబ కఫేలోకి పోయినాడు.

(జ్యోతి సచిత్ర పక్ష పత్రిక ఏప్రిల్ 1948)